

ორმოცდამეათე მუხლის დაფარული ისტორია — რიცხვნი ოცდამესამე თავი

ეზეკიელი, ნომერი ოთხი

Jeff Pippenger

2026-08-09

ეზეკიელი მოხსენიებულია როგორც „გლოვის წინასწარმეტყველი“, რადგან იგი არის იმ ას ორმოცდაოთხი ათასის სიმბოლო, რომლებიც მისი წიგნის მეცხრე თავში გლოვობენ (ოხვრითა და ტირილით) იმ სისაძაგლეთა გამო, რაც ქვეყანაში და ეკლესიაში ხდება. იმ ამონარიდში Testimonies-დან, რომელიც წინა სტატიაში მოვიხმეთ, დამ უაითმა დაწერა: „თვით წინასწარმეტყველი უცხო იყო უცხო ქვეყანაში, სადაც უსაზღვრო პატივმოყვარეობა და ველური სისასტიკე უზენაესად მეფობდა. ის, რასაც იგი ადამიანური ტირანიისა და უსამართლობის შესახებ ხედავდა და ისმენდა, მის სულს ტანჯავდა, და იგი მწარედ გლოვობდა დღე და ღამე.“

ას ორმოცდაოთხი ათასი არიან „ისრაელის განდევნილნი“, რომლებიც განიბნენ, როგორც ეს წარმოდგენილია ეზეკიელის ტყვედ წაყვანით. დაბეჭდვის პროცესი, რომელიც ეზეკიელის მეცხრე თავშია წარმოდგენილი, იგივეა, რაც გამოცხადების მეშვიდე თავში, და ორივე ეს თავი წარმოდგენილია როგორც უკანასკნელ დღეებში მიმდინარე.

„ღვთის მსახურთა ეს ბეჭდით აღბეჭდვა იგივეა, რაც ეზეკიელს ხილვაში ეჩვენა.“
Testimonies to Ministers, 445.

ტახტიდან ღმერთი ხელმძღვანელობს ქერუბიმებს, ხოლო ისინი, თავის მხრივ, მართავენ ბორბლებს. ეზეკიელს ხილვიდან უნდა გაეგო, რომ ღმერთი აკონტროლებდა ყოველივეს, იმ პერიოდშიც კი, როცა ყველაფერი არეულობაში ჩანდა. და უაიტი ამბობს: „ამავე სახით“, მას შემდეგ, რაც წარმოაჩენს ღმერთის წყობას ტახტზე მჯდომარეს, რომელიც ხელმძღვანელობს ქერუბიმებს, და ისინი წარმართავენ დედამიწის საქმეებს, როგორც იგი აღწერს იოანეს საწმიდარში, სადაც ქრისტე შვიდ ეკლესიას შორის დადიოდა. ეზეკიელი და იოანე იმათ სიმბოლოები არიან, ვინც ცხოვრობენ ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვის ჟამს, რომელთა შესახებაც, როგორც შთაგონება მოწმობს, „სცენები, რომლებიც ჩვენს სამყაროში უნდა შესრულდეს, ჯერ კიდევ სიზმარშიც კი არავის უნახავს.“

უეჭველად, როდესაც და უაითმა ეს სიტყვები დაწერა, ისინი ჭეშმარიტი იყო, მაგრამ დაბეჭდვის ჟამს ისინი თავიანთ სრულყოფილ აღსრულებას პოულობენ. ოციოდე წლის წინ თუ იფიქრებდით, რომ ის, რაც ახლა მსოფლიოში ხდება, დაკავშირებული იქნებოდა ისლამის კალიების მოზღვავენასთან? კალიები, როგორც ისლამის სიმბოლო გამოცხადების მეცხრე თავში, მოიცავს ბუნებაში ჩრდილოეთ აფრიკის კალიების მიგრაციას. აფრიკის იმ მოზღვავენებული კალიების სამიგრაციო გზა თანხვედრა იმ გეოგრაფიას, რომელიც ისლამმა დაიპყრო. ისლამი ისმელის შთამომავლობაა, ხოლო

ისმაელის დედა იყო აგარი. აგარი ნიშნავს „გაქცევას“ ან „გაქცევას/თავის დაღწევას“. არაბულში ეს სახელი ჩვეულებრივ გამოითქმის როგორც ჰაჯარი (حاجي), და იგი დაკავშირებულია იმავე ფესვთან, რომელიც გვაძლევს ჰიჯრას (მუჰამედის მიგრაცია/გაქცევა). ისლამის ფესვები დაკავშირებულია არა მხოლოდ კალიების მოზღვაებასთან, არამედ ეს ფესვები მოიცავს მიგრაციის მნიშვნელობასაც. განა ვინმეს ოდესმე წარმოედგინა, რომ არალეგალური იმიგრაცია ისლამის კალიის გამოვლინება იყო?

ნუთუ ვინმეს დაესიზმრა, რომ გლობალური კომუნიკაციები ისლამურ ურდოებთან კავშირს შეკრავდნენ? როგორც ისლამი, ისე გლობალისტთა დრაკონის ძალაუფლებაც, შესაბამისად, გამოცხადების 9-სა და 11-ში უფსკრულიდან ამოდის, ხოლო უფსკრული სატანური ძალის გამოვლინებას წარმოადგენს. დღევანდელი ორივე მოკავშირე ჭეშმარიტების წმინდა წერილების მიხედვით სატანის იარაღია.

„როდესაც დაასრულებენ [ასრულებენ] თავიანთ მოწმობას.“ ის პერიოდი, როცა ორ მოწამეს ძაძით შემოსილთ უნდა ეწინასწარმეტყველათ, 1798 წელს დასრულდა. როდესაც ისინი თავიანთი საქმის დაფარულობაში დამთავრებისკენ მიიწევდნენ, მათ წინააღმდეგ ომი უნდა აღედგა იმ ძალას, რომელიც წარმოდგენილია, როგორც „მხეცი, რომელიც ამოდის უფსკრულიდან.“ ევროპის მრავალ ერში ეკლესიასა და სახელმწიფოში მმართველი ძალები საუკუნეების განმავლობაში სატანის მიერ იყო გაკონტროლებული პაპობის მეშვეობით. მაგრამ აქ ჩვენს წინაშე ცხადდება სატანური ძალის ახალი გამოვლინება.“ The Great Controversy, 268.

აქ სესტრა უაიტი მიუთითებს სოციალიზმის გამოჩენაზე საფრანგეთის რევოლუციის პერიოდში, და ამასთანვე აღნიშნავს, რომ სატანა პაპობრივ ძალაუფლებასაც მართავს. პაპობრივი ძალაუფლებაც ამოდის უძირო ორმოდან გამოცხადების მეჩვიდმეტე თავში, ხოლო გამოცხადების მეცხრე თავში ისლამი არის კვამლი, რომელიც უძირო ორმოდან ამოვიდა. აზრი კვლავ უცვლელი რჩება: ნუთუ შთაგონება ნამდვილად გულისხმობდა, „ჩვენს სამყაროში აღსასრულებელი სცენები ჯერ კიდევ სიზმრადაც კი არავის უხილავს“? ვის დაესიზმრა, რომ ისლამი ახლა მთელ ევროპაში გავრცელდებოდა და ახლა ამერიკებსაც დაატყდებოდა თავს? თქვენ თუ გესიზმრათ, რომ კალიები მთელ დედამიწაზე გავრცელდებოდნენ გაერთიანებული ერების ორგანიზაციის, ევროკავშირის და ამერიკის შეერთებული შტატების დემოკრატიული პარტიის გლობალისტების მიერ?

ვინ იფიქრებდა, რომ საგანმანათლებლო დაწესებულებებს დაამარცხებდა კომუნიტურ-ისლამური ალიანსი, რომელსაც ახლა იმ მოქალაქეთა საგადასახადო დოლარებით აფინანსებენ, რომელთაც არასოდეს განუზრახავთ, რომ მათი საგადასახადო დოლარები გამოყენებულიყო იმ ერის დასანგრევად, რომელიც ამ საგადასახადო დოლარებს უზრუნველყოფს.

ვის წარმოედგინა, რომ დიდი ბრიტანეთი წაახალისებდა და მხარს დაუჭერდა იმას, რომ თეთრკანიანი გოგონები ისლამის მიერ ჯგუფურად გაეუპატიურებინათ, მოეტაცებინათ, დაემწყვდიათ და მოეკლათ? მრავალი მიუთითებს იმ ფაქტზე, რომ კაცობრიობის ისტორიაში არსებულ ყოველი კომუნიტური სისტემა სრული მარცხი

იყო, მაგრამ ბრიტანეთის სოციალიზმის ნაყოფი სოციალიზმის ისეთივე დაგმოებაა, როგორც ამ სისტემის ეკონომიკური და პოლიტიკური ფილოსოფიების მარცხი.

ვის შეიძლებოდა ეოცნება, რომ ქვეყნის ვაჭრებს მიეცემოდათ ნება, შემოეტანათ შხამები, რათა აღესრულებინათ ჩვიდმეტ მილიონზე მეტი ადამიანის მასობრივი მკვლელობა?

ვის წარმოედგინა, რომ ისეთ ადამიანებს, როგორებიც არიან ჯორჯ სოროსი, ბილ გეიტსი და ენტონი ფაუჩი, მიეცემოდათ უფლება, ყოველგვარი შედეგების გარეშე აღესრულებინათ თავიანთი დემონური ბოროტი საქმეები?

როცა დას უაიტმა განაცხადა, რომ დადგმულ სცენებზე ვერც კი იოცნებებდნენ, მან ეს თქვა ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვის დროის კონტექსტში. იგი აგრძელებდა თავის შენიშვნებს ქრისტეს გაფრთხილებაზე მათეს ოცდამეოთხე თავში, სადაც მან ჩაწერა: „ეს გაკვეთილები ჩვენი სარგებლობისთვისაა. ჩვენ გვჭირდება, რომ ჩვენი რწმენა ღმერთზე დავამყაროთ, რადგან სწორედ ჩვენს წინ არის დრო, რომელიც ადამიანთა სულებს გამოსცდის. ქრისტემ, ზეთისხილის მთაზე, გაიმეორა ის სამინელი სასჯელები, რომლებიც მის მეორე მოსვლას უნდა წინ უსწრებდეს.“

გაკვეთილები, რომლებზეც მან ახლახან მიუთითა, იყო როგორც ეზეკიელის, ისე იოანეს მიერ საწმიდარში მიღებული ხატოვანი სახეები, რომელთა მეშვეობითაც მათ ისწავლეს გაეგოთ, რომ ღმერთი ყოველივეს მართავს. იმ არეულობასა და ამბოხში, რომელიც ახლა მიმდინარეობს — არეულობასა და ამბოხში, რომელიც ისტორიის წინსვლასთან ერთად მხოლოდ გაძლიერდება — ისინი, ვინც ღვთის მაცნეები არიან და რომელთაც წარმოადგენენ არა მხოლოდ ეზეკიელი და იოანე ტაძარში, არამედ ესაიაც, მხოლოდ მაშინ გაივლიან ისტორიას უფლის განმადიდებელი სახით, თუ შეიგნებენ, რომ ისიც კი, რაზეც ჩვენ არასოდეს გვიოცნებია, კვლავაც ღვთის კონტროლის ქვეშაა.

ის ბორბლები, რომლებიც სხვა ბორბლებს კვეთს, მოიცავს იმ მოვლენებს, რომელნიც არასოდეს სიზმრადაც კი არავის ეხილა, და სწორედ ისინი არიან ის მოვლენები, რომლებიც ხდება დაბეჭდვის ჟამს, რომელიც 9/11-ზე დაიწყო. გაკვეთილები, რომლებიც უნდა იქნეს ნასწავლი, ისწავლება მხოლოდ იმათ მიერ, ვინც რწმენით შედის უწმინდეს ადგილას და ხედავს ქრისტესა და მის ნათელს, რომელიც აღთქმის კიდობნიდან ანათებს. როდესაც ეს დიდება იხილება, როგორც იგი დანიელის მიერ არის წარმოდგენილი მეათე თავში, ის ჯგუფი, რომელიც ამ ნათლით სარგებლობს, გამოეყოფა მათ, ვინც ხილვას გაექცა.

და მე, დანიელმა, მარტო ვიხილე ხილვა; რადგან ჩემთან მყოფმა კაცებმა ხილვა ვერ იხილეს; მაგრამ დიდი ძრწოლა დაეცა მათ, და გაიქცნენ, რათა დამალულიყვნენ.

დანიელი 10:7.

წინა სტატიაში განხილული მონაკვეთიდან კიდევ ბევრის გამოტანაა შესაძლებელი, მაგრამ ამ სტატიის დასასრულს ერთ ბორბალს შევხებით. წინა სტატიაში ჩვენ აღვნიშნეთ რიცხვ ოცდახუთის სიმბოლიზმი, ხოლო მანამდე დრო დავუთმეთ რიცხვ ოცდაათს. ეზეკიელის წიგნიდან მომდინარე ნათელი მხოლოდ სიმბოლური რიცხვები

არ არის, მაგრამ სასარგებლოა, თავდაპირველად, ამ რიცხოვრივ სიმბოლოთაგან ზოგიერთს გავეცნოთ, ვიდრე ამ აღრევიდან გარკვეული სიცხადის გამოტანას დავიწყებდეთ.

ჩვიდმეტი

ორას ორმოცდაათწლიანი სამი წინასწარმეტყველება განსაზღვრავს ჩვიდმეტწლიან პერიოდს, რომელიც იწყება სმირნის ეკლესიის ისტორიის დასასრულს. 313-იდან 330 წლამდე ჩვიდმეტი წელი სიმბოლურად გამოხატავს მხეცის ხატის დადგმას.

ორას ორმოცდაათი წელი, რომელიც დაიწყო ძვ. წ. 457 წელს, დასრულდა ძვ. წ. 207 წელს, რაფიის ბრძოლის შემდეგ ათი წლისა და პანიუმის ბრძოლის წინ შვიდი წლის შემდეგ. რაფიიდან პანიუმამდე იყო ჩვიდმეტი წელი, და ეს წარმოადგენს ორმოცე მუხლის დაფარულ ისტორიას, როგორც ეს გადმოცემულია დანიელის მეთერთმეტე თავის მეთერთმეტედან მეთხუთმეტე მუხლებამდე.

პტოლემე IV ფილოპატორი (ასევე ცნობილი, როგორც პტოლემე IV) იყო ის მმართველი, რომელმაც ძვ. წ. 217 წელს რაფიის ბრძოლაში გაიმარჯვა. იგი მეფისა (და ფარაონის) სახით პტოლემეურ ეგვიპტეს მართავდა ძვ. წ. 221 წლიდან ძვ. წ. 204 წლამდე; ამგვარად, მისი მმართველობა ჩვიდმეტ წელს გაგრძელდა. მან თავისი მმართველობა რაფიის ბრძოლამდე დაიწყო, მაგრამ პანიონის ბრძოლამდე გარდაიცვალა.

რაფიას ბრძოლა, რომელიც უკრაინის ომს წარმოადგენს, 2014 წელს დაიწყო, როდესაც შეერთებულმა შტატებმა უკრაინაში ფერადი რევოლუცია მოახდინა. პტოლემე IV, სამხრეთის მეფე, ვლადიმირ პუტინს განასახიერებს, რომელმაც თავისი მმართველობა 2000 წელს დაიწყო, იმ წლით ადრე, ვიდრე 2001 წელს ას ორმოცდაათი ათასის დაბეჭდვა დაიწყებოდა. როგორც პტოლემეს შემთხვევაში, პუტინმაც მმართველობა უკრაინის ომამდე დაიწყო, რომელიც 2014 წელს დაწყებული რაფიას ბრძოლით არის წარმოდგენილი. პანიუმამდე პუტინი, როგორც პტოლემით არის განსახიერებული, ჩამოშორებულია. პუტინმა მმართველობა 2000 წელს დაიწყო, რითაც თანხვედრაში მოვიდა დაბეჭდვის დროის დასაწყისთან, რომელიც მომდევნო წელს, 2001-ში, დაიწყო. ჩვიდმეტი სიმბოლური წელი, როგორც პტოლემეთი არის წარმოდგენილი, მიუთითებს იმ პერიოდზე, რომლის განმავლობაშიც პუტინი მეფობს, და იგი ასე მოქმედებს დაბეჭდვის დროის განმავლობაში.

ტრამპი, რომელიც წარმოდგენილია ძვ. წ. 457 წელს დაწყებული ორას ორმოცდაათი წლის დასრულებით, მოთავსებულია იმავე დაფარულ ისტორიაში, რომელშიც პუტინია — ისტორიაში, რომელიც ჩვიდმეტი წლის ხანგრძლივობისაა და იწყება რაფიის ბრძოლით. გველეშაპი (პუტინი) და ცრუ წინასწარმეტყველი (ტრამპი) მოთავსებულნი არიან ამ დაფარული ისტორიის ფარგლებში. ამ ისტორიაში მხეცი, წარმოდგენილი როგორც „შენი ხალხის მმართველნი“, რაც პაპურ ძალაუფლებას განასახიერებს, მდებარეობს რაფიიდან პანიუმამდე ჩვიდმეტი წლის პერიოდის დასასრულს.

321 წელი წარმოადგენს კვირის კანონს შეერთებულ შტატებში, ხოლო 321 მოთავსებულია ჩვიდმეტწლიან პერიოდში მილანის ედიქტიდან 313 წელს იმპერიის გაყოფამდე 330 წელს.

ისტორია, რომელიც იწყება ეგრეთ წოდებული იოშას დიდი პასექიდან, აღნიშნავს იუდეველთა მეჩვიდმეტე იუბილეს ციკლს. იოშას პასექიდან, რომელიც ძველ აღთქმაში უდიდესი გამოცოცხლებაა, 22 ოქტომბრამდე, წარმოდგენილია მილერიტთა ისტორია 1840 წლის 11 აგვისტოდან 1844 წლის 22 ოქტომბრამდე, მაგრამ უფრო მნიშვნელოვანად, იგი წარმოადგენს 9/11-დან კვირადღის კანონის დადგომამდე არსებულ ისტორიას. ას ორმოცდაოთხი ათასის დაბეჭდვის დრო წარმოდგენილია მეჩვიდმეტე იუბილეს ციკლით იოშიადან 22 ოქტომბრამდე. ჩვიდმეტი არის სიმბოლო, რომელიც დაკავშირებულია დაბეჭდვის დროის უმთავრეს მოვლენებთან, და რიცხვი ჩვიდმეტი არის წერტილი, სადაც ეზეკიელის ბორბლები იკვეთება.

დანიელის ორმოცე მუხლის დაფარულ ისტორიაში, როგორც იგი წარმოდგენილია იმავე თავის ათიდან თხუთმეტ მუხლამდე, დრაკონი დაკავშირებულია რიცხვთან „17“ პტოლემეოსის მეფობის მეშვივობით. მეთერთმეტე მუხლის რაფიის ბრძოლიდან მეთხუთმეტე მუხლის რაფიის ბრძოლამდე ისტორია „17“ წელს მოიცავს. ეს ისტორია დონალდ ტრამპს ათავსებს იმ ჩვიდმეტი წლის შუაგულში, რომელსაც ეს ორი ბრძოლა წარმოადგენს. მხეცის ხატება, რომელიც ტრამპის მიერ ყალიბდება და იდგმება შეერთებულ შტატებში, წარმოდგენილია „17“ წლით 313-დან 330 წლამდე. პირველი თავის პირველ მუხლში ეზეკიელი იმყოფება „17-ე“ იუბილეს ციკლის ოცდამეათე წელს. თუ ოდესმე გიოცნებიათ, რომ რიცხვი ჩვიდმეტი წარმოადგენდა ერთ-ერთ ბორბალს, რომელიც ეზეკიელმა იხილა უწმინდეს ადგილას?

ეზეკიელი არის იმათი სიმბოლო, ვინც დაბეჭდვის ჟამს რწმენით შევიდა უწმინდეს ადგილას. ისინი პეტრეს მღვდლები არიან.

თქვენც, როგორც ცოცხალი ქვები, შენდებით სულიერ სახლად, წმიდა სამღვდელოებად, რათა შესწიროთ სულიერი მსხვერპლი, იესო ქრისტეს მიერ ღმერთისთვის სათნო. 1 პეტრე 2:5.

მათ დაევაღათ, წარედგინათ უწყება ღვთის უწინდელი აღთქმის ხალხისთვის, რომელთაც იმჟამად გვერდს უვლიან; თუმცა ისინი წინასწარ არიან გაფრთხილებულნი, ღვთის უწინდელი აღთქმის ხალხი ვერც დაინახავს და ვერც მოისმენს.

და მითხრა მე: ძეო კაცისა, შენი მუცელი აჭამე და შენი შიგანი აღავსე ამ გრაგნილით, რომელსაც მე გაძლევ. მაშინ ვჭამე იგი; და იყო ჩემს პირში თაფლივით ტკბილი. და მითხრა მე: ძეო კაცისა, წადი, მიდი ისრაელის სახლთან და უთხარი მათ ჩემი სიტყვები. რადგან შენ არ ხარ მივლენილი უცხო მეტყველებისა და მძიმე ენის მქონე ხალხთან, არამედ ისრაელის სახლთან; არა მრავალ ხალხთან, რომელთაც უცხო მეტყველება და მძიმე ენა აქვთ, და რომელთა სიტყვებს ვერ გაიგებდი. უეჭველად, მე რომ მათთან მომევილინე, მოგისმენდნენ შენ. მაგრამ ისრაელის სახლი არ მოგისმენს შენ, რადგან მათ არ სურთ ჩემი მოსმენა; ვინაიდან

მთელი ისრაელის სახლი ურცხვია და გულქვა. აჰა, მე გავამაგრე შენი სახე მათი სახეების წინააღმდეგ და შენი შუბლი — მათი შუბლთა წინააღმდეგ. კაჟზე უმაგრეს ალმასივით გავამაგრე შენი შუბლი; ნუ შეგეშინდება მათი და ნუ შეძრწუნდები მათი სახეების გამო, თუმცა ისინი ურჩი სახლია. ეზეკიელი 3:3–9.

ეზეკიელს დაევალა, რომ აუწყოს უწყება ყოფილი აღთქმის ხალხს, რომელიც წარმოდგენილია მილერიტული ისტორიის პროტესტანტებითა და უკანასკნელ დღეებში ლაოდიკიის მეშვიდე დღის ადვენტისტთა ეკლესიით. თუ იგი უარს იტყვის ამ უწყების გამოცხადებაზე, გაუფრთხილებლად დატოვებულთა სისხლი მას დაედება.

კაცის ძეო, მე დაგადგინე გუშაგად ისრაელის სახლზე; ამიტომ ისმინე სიტყვა ჩემი პირიდან და ჩემი სახელით გააფრთხილე ისინი. როცა ვეტყვი უკეთურს: უეჭველად მოკვდები, და შენ არ გააფრთხილებ მას, არც ეტყვი, რათა გააფრთხილო უკეთური მისი უკეთური გზისაგან, მისი სიცოცხლის გადასარჩენად, ის უკეთური თავისი ურჯულოების გამო მოკვდება; ხოლო მის სისხლს შენი ხელიდან მოვიკითხავ. მაგრამ თუ გააფრთხილებ უკეთურს და იგი არ მოიქცევა თავისი უკეთურებისაგან და თავისი უკეთური გზისაგან, იგი თავისი ურჯულოების გამო მოკვდება; ხოლო შენ შენი სული იხსენი. კვლავ, როცა მართალი კაცი გადაუხვევს თავის სიმართლეს და ჩაიდენს ურჯულოებას, და მე დავდებ მის წინაშე საცდურს, იგი მოკვდება: რადგან შენ არ გაგიფრთხილებია იგი, იგი თავისი ცოდვის გამო მოკვდება, და მის მიერ ქმნილი მისი სიმართლე აღარ გაიხსენება; ხოლო მის სისხლს შენი ხელიდან მოვიკითხავ. მაგრამ თუ გააფრთხილებ მართალს, რათა მართალმა არ სცოდოს, და იგი არ შესცოდავს, უეჭველად იცოცხლებს, რადგან გაფრთხილებულია; და შენც შენი სული იხსენი. ეზეკიელი 3:17–21.

ეზეკიელის პირველი „თერთმეტი“ თავის განმავლობაში მას ეჩვენება იერუსალიმის განადგურება, რაც გამოსახულია ხედვებით მდინარე ქებართან, ველზე და იერუსალიმში. მას ევალება, გამოაცხადოს გაფრთხილება იერუსალიმზე მოახლოებული სამსჯავროს შესახებ. იერუსალიმზე მოახლოებული სამსჯავროს ეს გამაფრთხილებელი უწყება არის გაფრთხილება, რომელიც პირველად ლაოდიკიის მეშვიდე დღის ადვენტისტურ ეკლესიას ეძლევა. ეს გაფრთხილება მიუთითებს იერუსალიმში ღვთის იმ ხალხის გასამართლებასა და უარყოფაზე, რომელთაც ღვთის ბეჭედი არ გააჩნიათ. ეზეკიელით განსახიერებული ეს გაფრთხილება არის ახლო მომავალში მოსალოდნელი საკვირაო კანონის შესახებ გაფრთხილება.

იმ პირველ თერთმეტ თავში, სადაც ეს ჭეშმარიტებები გადმოცემულია, ეზეკიელი დადუმებულია და ამის შემდეგ მხოლოდ მაშინ ლაპარაკობს, როდესაც ღმერთი განსაკუთრებულად უხსნის მას ბაგეს; და ეს გრძელდება იერუსალიმის განადგურებამდე, რის შემდეგაც კვლავ შეუძლია ლაპარაკი.

მაშინ სული შემოვიდა ჩემში, ფეხზე დამაყენა და მელაპარაკა; მითხრა: წადი, ჩაიკეტე შენს სახლში. ხოლო შენ, ძეო კაცისა, აჰა, დაგადებენ ბორკილებს და შეგკრავენ მათით, და ვერ გახვალ მათ შორის. და შენს ენას სასაზე მიგაკრობ, რათა დადუმდე და აღარ იყო მათთვის მამხილებელი, რადგან ისინი ურჩთა სახლია. ხოლო როცა მე დაგელაპარაკები, გაგიხსნი პირს და ეტყვი მათ: ასე ამბობს უფალი

ღმერთი: ვისაც სმენა აქვს, ისმინოს; და ვისაც არ სურს, ნუ ისმენს; რადგან ისინი ურჩთა სახლია. ეზეკიელი 3:24–27.

როცა იერუსალიმი დაეცა, ეზეკიელს კვლავ შეეძლო ლაპარაკი.

და იყო ჩვენი ტყვეობის მეთორმეტე წელს, მეათე თვეში, თვის მეხუთე დღეს, რომ იერუსალიმიდან გამოქცეული ერთი კაცი მოვიდა ჩემთან და თქვა: ქალაქი დაცემულია. და უფლის ხელი იყო ჩემზე სადამოს, ვიდრე გამოქცეული მოვიდოდა; და განმიხსნა პირი, ვიდრე იგი დილით მოვიდოდა ჩემთან; და გაიხსნა ჩემი პირი, და აღარ ვიყავი მუნჯი. ეზეკიელი 33:21, 22.

იერუსალიმის დაცემა წარმოადგენს უკანასკნელ დღეებში ლაოდიკეელი მეშვიდე დღის ადვენტისტური ეკლესიის დაცემას. ეს დაცემა ხდება მაშინ, როდესაც მეცხრე თავში იერუსალიმში დაბეჭდილნი შემდეგ ამაღლებულნი არიან, როგორც გამარჯვებული ეკლესია. იერუსალიმის შიგნით მყოფი ლაოდიკეელნი გამოყვანილნი არიან, ხოლო ას ორმოცდაოთხი ათასი ამაღლებულნი არიან, როდესაც დიდების სამეფო დამკვიდრდება. ეს დიდების სამეფო წინასწარ იყო ნიმუშად წარმოდგენილი ჯვარზე მადლის სამეფოს დამკვიდრებით. ჯვარზე მადლის სამეფო შეესატყვისება კვირა კანონის ჟამს დიდების სამეფოს, და ეს ორი სამეფო მოთავსებულია წინასწარმეტყველური ისტორიის თანმიმდევრობაში, რომელიც ეზეკიელის წიგნშია მოცემული. პირველი თერთმეტი თავი, როდესაც ეზეკიელი განიხილება საწმიდრის კონტექსტში, შეეხება ღვთის ეკლესიის განწმენდას, რადგან მისი ხალხი გარდაიქმნება მებრძოლი ეკლესიიდან, რომელიც განსაზღვრულია როგორც ხორბლისა და ღვარძლისგან შემდგარი, გამარჯვებულ ეკლესიად, რომელიც სულთმოფენობის ხორბლის შესაწირავისგან შედგება.

და შენ, ისრაელის უწმიდურო და ბოროტო მთავარო, რომლის დღეც დადგა, როცა ურჯულოებას ბოლო მოეღება, ასე ამბობს უფალი ღმერთი: მოიხსენი დიადემა და მოიხადე გვირგვინი; ეს აღარ იქნება ისეთი, როგორიც იყო: აღამაღლე მდაბალი და დაამდაბლე მაღალი. დავამხოვ, დავამხოვ, დავამხოვ მას; და აღარ იარსებებს, ვიდრე არ მოვა იგი, ვისაც ეკუთვნის უფლება; და მას მივცემ ამას. ეზეკიელი 21:25–27.

ციდკია იყო იუდას უკანასკნელი მეფე, და სწორედ იგი არის მუხლებში მოხსენიებული „ისრაელის ბოროტი მთავარი, რომლის დღეც დამდგარა“. ნაბუქოდონოსორი იერუსალიმის აღებას აპირებდა, და ციდკიას გვირგვინი უნდა მოეხსნა ბაბილონს, რომელსაც დაამხოვდნენ მიდიელნი და სპარსელნი; მათ, თავის მხრივ, დაამხოვდნენ ბერძენნი, ხოლო ბერძენთ — რომი. მესამე დამხოვა რომთან მოიწვეს, რაც არის ის ისტორიული ჟამი, როდესაც მეფე, „ვისიც არის ეს უფლება“, მიიღებს მადლის სამეფოს გვირგვინს იმ სამეფოს დაფუძნებისას ჯვარზე.

„ურჯულო ბოროტ მთავარს“ დადგა საბოლოო ანგარიშსწორების დღე. „მოიხსენი ტიარა,“ ბრძანა უფალმა, „და მოიხადე გვირგვინი.“ ვიდრე თვით ქრისტე არ დაამყარებდა თავის სამეფოს, იუდას კვლავ არ მიეცემოდა მეფის ყოლის ნება. „დავამხოვ, დავამხოვ, დავამხოვ მას,“ — ასეთი იყო ღვთიური განჩინება დავითის

სახლის ტახტის შესახებ; „და აღარ იქნება, ვიდრე არ მოვა იგი, ვისიც არის ეს უფლება; და მას მივცემ მას.“ ეზეკიელი 21:25–27. წინასწარმეტყველები და მეფენი, 451.

უკანასკნელი წვიმის ჟამს, რომელიც დაიწყო მაშინ, როცა ცოცხალთა სამსჯავრო 9/11-ზე დაიწყო, ქრისტე ამყარებს თავისი დიდების სამეფოს.

„როცა ოთხი ანგელოზი გაუშვებს, ქრისტე დაამყარებს თავის სამეფოს.“ Spalding and Magan, 3.

მომზადების პერიოდი იწყება 9/11-ზე, ხოლო საკვირაო კანონის დროს დიდებით მოსილი წმიდა მთა აღიმართება ყველა ბორცვსა და მთაზე მაღლა.

სიტყვა, რომელიც იხილა ამოცის მემ ესაიამ იუდასა და იერუსალიმის შესახებ. და იქნება უკანასკნელ დღეებში, რომ უფლის სახლის მთა დამყარდება მთათა მწვერვალზე და ამაღლდება ბორცვებზე მაღლა; და ყველა ერი მისკენ მოედინება. და მრავალი ხალხი წავა და იტყვის: მოდით, ავიდეთ უფლის მთაზე, იაკობის ღმერთის სახლში; და ის გვასწავლის თავის გზებს, და ჩვენ ვივლით მის ბილიკებზე; რადგან სიონიდან გამოვა რჯული და უფლის სიტყვა — იერუსალიმიდან. ესაია 2:1–3.

9/11-ზე ქარები განთავისუფლდა და შემდეგ შეიკავა; ამით აღინიშნა დანიელის მეორე თავის სამეფოს აღმართვის დასაწყისი, რომელიც წარმოდგენილია როგორც მთიდან ხელთუქმნელად გამოკვეთილი ლოდი, რომელიც მთელ დედამიწას ავსებს.

„ეს ხილვა მოცემულ იქნა 1847 წელს, როდესაც შაბათს დამცველ ადვენტიტ მმთა შორის მხოლოდ ძალიან ცოტანი იყვნენ, და მათ შორისაც ცოტას მიაჩნდა, რომ მისი დაცვა იმდენად მნიშვნელოვანი იყო, რომ ღვთის ხალხსა და ურწმუნოებს შორის განმასხვავებელი ზღვარი გაეწყო. ახლა ამ ხილვის აღსრულება იწყებს ხილვას. აქ მოხსენიებული „იმ გასაჭირის დროის დასაწყისი“ არ მიუთითებს იმ დროზე, როდესაც წყლულები დაიწყებს გადმოღვრას, არამედ მოკლე პერიოდზე უშუალოდ მანამდე, ვიდრე ისინი გადმოიღვრება, იმ დროს, როდესაც ქრისტე საწმიდარშია. იმ დროს, როცა ხსნის საქმე დასასრულს მიუახლოვდება, გასაჭირი მოაწევს დედამიწას, და ერები განრისხდებიან, თუმცა შეკავებულნი იქნებიან, რათა მესამე ანგელოზის საქმეს ხელი არ შეუშალონ. იმ დროს მოვა „გვიანი წვიმა“, ანუ განახლება უფლის თანდასწრებიდან, რათა ძალა მისცეს მესამე ანგელოზის ძლიერ ხმას და წმინდანები მოამზადოს იმისათვის, რომ მტკიცედ იდგნენ იმ პერიოდში, როდესაც უკანასკნელი შვიდი წყლული გადმოიღვრება.“ ადრეული წერილები, 85.

ქრისტე თავისი მარადიული სამეფოს დამყარებას ახორციელებს გვიანი წვიმის ჟამს, და მისი სამეფო მოიცავს როგორც მაღლის სამეფოს, რომელიც ჯვარზე დამყარდა, ისე მის დიდების სამეფოსაც კვირის კანონის დროს. ციდეიას დროიდან ბაბილონამდე (1-ლი სამეფო), მედო-სპარსეთამდე (მე-2 სამეფო), საბერძნეთამდე (მე-3 სამეფო) და შემდეგ წარმართულ რომამდე (მე-4 სამეფო) ვლინდება ის ისტორია, რომელსაც მაღლის სამეფომდე მივყავართ. ეს ისტორია ასევე მიუთითებს პარალელურ ისტორიულ თანამიმდევრობაზე — პაპის რომიდან (სულიერი ბაბილონი, მე-5 სამეფო),

შეერთებულ შტატებამდე (სულიერი მედო-სპარსეთი, მე-6 სამეფო), გაერთიანებული ერების ორგანიზაციამდე (სულიერი საბერძნეთი, მე-7 სამეფო) და შემდეგ იმ სამმაგ კავშირზე, რომელიც შედგება გველეშაპის, მხეცისა და ცრუ წინასწარმეტყველისგან, და რომლებიც ერთობლივად შეადგენენ თანამედროვე რომს (სულიერი რომი, მე-8 სამეფო, რომელიც იმ შვიდთაგანია).

იმ სამეფოს ტრიუმფი დანიელის წიგნის მეორე თავში კლდით არის წარმოდგენილი, ხოლო ღვთის ერთგულნი ტაძარში ქვები არიან.

თქვენც, როგორც ცოცხალი ქვები, შენდებით სულიერ სახლად, წმიდა მღვდელობად, რათა შესწიროთ სულიერი მსხვერპლნი, ღმერთისთვის სათნო იესო ქრისტეს მიერ. 1 პეტრე 2:5.

ის მარადიული სამეფო იმარჯვებს ქვეყნიერების სამეფოებზე და ავსებს მთელ სამყაროს. ეზეკიელის წიგნის ორმოცე თავიდან მისი წიგნის დასასრულამდე, იგივე სამეფო წარმოდგენილია როგორც ტაძარი, რომელიც მთელ სამყაროს სიცოცხლის წყლით ავსებს.

ამ საკითხებს მომდევნო სტატიაში გავაგრძელებთ.